

Damina Dávid

Eric legendája

Vesper krónikák 1.

Prológus

1

A kis Eric Milton mindig is szívesen indult felfedezőútra, hajkurászta a kalandokat és az izgalmakat. Szüleivel a Blecher Parkba tartottak világoszőldsínű családi autójukkal. Patricia és Harvey Milton egy könnyed kirándulást tervezett piknikezéssel, sétával az erdőben, a vízesések megtekintésével.

A nyolcéves Eric a hátsó ülésen ülve kifelé bámult az ablakon, és figyelte az elhaladó dombokat, fákat, épületeket. Ő nem egy pikniket látott a mai nap programjában, hanem fantasztikus kalandokat. Elmerülve saját kis képzeletvilágában mesebeli lényekről fantáziált, gonosz szörnyetegekről, amiktől majd ő megvédi a szüleit, ha rájuk támadnának.

Képzeletben már az erdő mélyén járt a fák között bujkálva Billy nevű képzeletbeli beszélő kutyájával. Kezében kedvenc fegyvere: egy többféle töltényt tartalmazó forgótáras szuperpisztoly. Fatöltény, ezüst töltény, normál töltény, nyilak, gránátok – minden, ami kell egy jó kis harchoz; jöhet bármilyen ellenfél.

Az autó lekanyarodott a behajtónál, majd Mr. Milton elhelyezkedett a neki legmegfelelőbb parkolóhe-

lyen. Eric azonnal visszazuhant a valóságba, kinyitotta ajtaját, és villámgyorsan kiugrott, hogy felmérje a terepet. Balra büfé hamburgerekkel meg pizzával (*pizza, hm, az nagyon jó, gondolta*), mellette fagyaltos, valamint szuveníresek. Szemben, elől a fák között hatalmas tisztáson a fűben heverésző fiatalok, idősök, gyerekek.

Előrerohant a fagyaltoshoz, és megvizsgálta a választékot. Áfonya, eper, alma, barack, vanília, fahéj, citrom (*nem, a citrom az nem jó, túl savanykás*), csoki (*igen, a csoki az jó, az mindig jó*), pisztácia és dinnye. Anyja utánament, mire Eric nagy szemekkel nézett rá, melyek azt sugallták: *Fagyit akarok*. Mrs. Milton nem tudott neki ellenállni, és a kis Eric boldogságtól mosolyogva rendelt három (*nem kettő, három!*) gombóc fagyaltot (*csokit, vaníliát és... Na jó, legyen csoki a harmadik. Az jó lesz!*).

Miután megkapta a három gombóc fagyaltját, megkérdezte anyját, bemehet-e a fák közé egy kicsit. Patricia megengedte neki, de csak akkor, ha nem megy messzire, szigorúan a tisztás szélénél marad, látótávolságon belül, és tíz perc múlva visszajön. Eric beleegyezett, és már el is indult. Közben a szülei leterítettek egy pokrócot a fűbe, és elkezdtek kipakolni táskájukból az ételeket, előkészítették az ebédjüket. Tíz perccel később Mrs. Milton körülnézett, de Ericet sehol sem látta, eltűnt a szemei elől. Aggódva pillantgatott minden irányba, majd elindult az erdőbe, arra, amerre fiát látta nemrég. Hiába, nem találta sehol. Eric nem jött vissza, és már nem is fog.

2

- Bukj le! - szólt Billy halkan, miközben kikucskált egy farönk mögül.

Eric azonnal lehajolt, és óvatosan megpróbált ő is kinézni, észreveszi-e, mi van előttük. - Mit látsz, Billy?

- Nem vagyok egészen biztos benne. Talán egy sárkány. - Jó mélyet szagolt a levegőbe, és közben fülelt. - Igen, most már biztos vagyok. Ha a szimatomban nem csal, ez egy sárkány lesz.

Eric előhúzta fegyverét a táskájából, majd behelyezte a sárkánypáncél-törő töltényeket. Billy megindult előre, Eric óvatosan követte. A fűben lapulva lassan haladtak a feltételezett sárkány feltételezett pozíciójának irányába. Ahogy egyre közelebb értek, úgy lehetett egyre jobban érezni a füstszagot. Azon a helyen, ahol gondolták, hogy ráakadnak ellenfelükre, nem volt semmi, csupán az erdő. Azonban tévedtek. A sárkány az egyik fa tetejéről bámult rájuk, és azon volt, hogy pillanatokon belül lecsapjon áldozataira.

Hirtelen elrugaskodott a fától, zuhanórepüléssel megindult lefelé Eric és Billy irányába.

A húséges és okos kutya azonnal észrevette a vésszes sebességgel közeledő veszélyt, az utolsó pillanatban lökte félre Ericet, mielőtt a sárkány magával ragadta volna. A vadállat másodszorra is támadásra indult, mérgében ezúttal Billyt vette célba; hatalmas tűzgomolyag hagyta el száját. Eric eközben célra tartotta fegyverét, és lőtt. Billy még épp időben ugrott be egy fa mögé, a tűz nem érte el, a töltény pedig

recsegő hangot adva átfúródott a sárkány fején, áttörve a koponyát, megsemmisítve az agyat.

A két hős felkiáltott örömeiben, összecapták végtagjaikat, ki a kezét, ki a mancsát, és büszkén vették tudomásul, hogy ezt a veszélyt is legyőzték.

- Na, így kell ezt csinálni! - kiáltott Billy. - Viszont legközelebb te leszel a csali.

- Oké, persze. Ha te is így fogsz célozni, akkor benne vagyok.

Eric mosolyogott, örült, hogy életben van, hogy Billy is életben van, és ők a nap hősei, ismét. Ekkor eszébe jutott, hogy valamiről mintha megfeledkezett volna. Mintha lennie kéne valahol, valamikor. Azonban Billy félbeszakította gondolatmenetét: - Merre tovább?

Ekkor Eric furcsa fényjelenségre lett figyelmes, ami egy hatalmas árokrendszer felett keletkezett, két fa között. A levegő vibrálni kezdett azon a részen, elhomályosodott a tér, áttetszővé vált a világ. Hatalmas csápok törtek elő belőle, és mind a fiú felé nyújtózkodott.

3

A kis Eric ekkor elejtette a kezében tartott fagylatot, mely már elég erőteljesen olvadásnak indult, végigcsöpögve a kisfiú kezén, szinte már csak a tölcser volt belőle. Megdöbrent a látványtól, ami eléje tárult.

A csápok mögött egy hatalmas farkas jelent meg, félelmetesen vicsorított óriási fogsorával. Apró szár-